

Folytassa!

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 22. szám, 2021. június 4.

Pál Sándor Attila a [május 28-i számban](#) érdeklődni merészel a száz éve született Karinthy Ferenc életműve iránt. Teszi ezt oly módon, hogy előtte azért a kánonnak hódolva leír néhány rossz szót a Kádár-korszakról, s csak ezután tér át olvasmányélményeire, gyűjtőszövevénye taglalására.

Bátorítom őt! Jól sejti, hogy 1945 és 1990 között is volt élet e hazában. Volt irodalom, színház, film, zene. És Karinthy Ferenc munkássága, hozzávéve nyelvtudományi vizsgálódásait, több műfajra is kiterjedt. A *Gellérthegyi álmok* (1970) mai is megragadó tudósítás a bujdokolókról, akik felszabadulásban reménykedtek a háború végén. Az *Epepe* (1970) az édesapa kutató szellemét idézi, egyszersmind a kortárs irodalmi világdivat szerinti tájékozódás bizonyítéka. A *Házszentelő* az 1970-es évek pártelitjének mohó gazdagodási vágyát szegezi szembe a hirdetett eszmék puritánságával. Van bizony áthallás, csak ma a hirdetett eszme is silány.